

16

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w uspołecznionych przedsiębiorstwach i zakładach.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz w związku z § 7 zarządzenia nr 207 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1960 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej jednolitego wykazu wyrobów na lata 1961—1965 zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w uspołecznionych przedsiębiorstwach

i zakładach (Monitor Polski Nr 52, poz. 587) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W dokumentacji i w szczegółowej ewidencji materiałów, towarów i wyrobów należy stosować nomenklaturę i zasady klasyfikacji, ustaione w „Jednolitym wykazie wyrobów na lata 1961—1965”, dostosowane na podstawie wytycznych właściwych ministrów do potrzeb planowania i sprawozdawczości podległych im jednostek.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

17

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1960 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe zaniechają ustalenia:

1) podatku od nieruchomości, od różnicy wartości czynszowej pomiędzy czynszem obliczonym w wysokości dotychczasowej a czynszem obliczonym za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej (art. 4 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali — Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243) w odniesieniu do nadwyżki powierzchni mieszkalnej zajmowanej w lokalach wyłączonych spod przepisów o najmie lokali przez osoby wymienione w

art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali i w przepisie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zwolnień i ulg o opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych (Dz. U. Nr 50, poz. 244),

2) podatku od lokali dla najemców wymienionych w art. 4 dekretu z dnia 25 lipca 1948 r. o najmie lokali, przypadającego od nadwyżki powierzchni mieszkalnej, ustalając go w wysokości dotychczasowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiarów podatku za 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

18

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 grudnia 1960 r.

w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Na podstawie § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168, z 1958 r. Nr 52, poz. 249 i z 1960 r. Nr 38, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nauczycielom (wychowawcom) zajmującym niżej wymienione stanowiska przysługują następujące miesięczne dodatki funkcyjne:

1) kierownikowi szkoły podstawowej przy zakładzie poprawczym według stawki przewidzianej dla kierownika szkoły podstawowej specjalnej, a mianowicie:

kierownikowi szkoły liczącej do 7 oddziałów	350 zł,
kierownikowi szkoły liczącej ponad 7 oddziałów	400 zł,

2) kierownikowi zasadniczej szkoły zawodowej przy zakładzie poprawczym według stawki przewidzianej dla dyrektora zasadniczej szkoły zawodowej, a mianowicie:

kierownikowi szkoły zasadniczej liczącej do 10 oddziałów	600 zł,
kierownikowi szkoły zasadniczej liczącej od 11 do 20 oddziałów	750 zł,

3) kierownikowi warsztatów w zakładzie poprawczym lub w schronisku dla nieletnich według stawki przewidzianej dla kierownika warsztatów szkolnych szkolących do 300 uczniów

	300 zł,
--	---------

4) zastępcy kierownika warsztatów w zakładzie poprawczym — według stawki przewidzianej dla zastępcy kierownika warsztatów

	200 zł,
--	---------

5) dyrektorowi zakładu poprawczego (kierownikowi schroniska dla nieletnich) według stawki przewidzianej dla dyrektora zakładu wychowawczego lub pogotowia opiekuńczego, a mianowicie: zakładu (schroniska) liczącego do 80 wychowanków zakładu (schroniska) liczącego ponad 80 wychowanków	500 zł, 650 zł,	8) kierownikowi świetlicy według stawki przewidzianej dla kierownika świetlicy szkolnej, a mianowicie: świetlicy liczącej do 200 wychowanków świetlicy liczącej ponad 200 wychowanków	200 zł, 250 zł.
6) zastępcy dyrektora zakładu poprawczego według stawki przewidzianej dla zastępcy dyrektora zakładu wychowawczego, specjalnego zakładu wychowawczego lub kierownika pogotowia opiekuńczego	250 zł,	§ 2. 1. Dyrektorzy zakładów i kierownicy schronisk dla nieletnich bezzwłocznie przeszerogują nauczycieli i wychowawców podległych zakładów.	
7) kierownikowi internatu według stawki przewidzianej dla kierownika internatu, a mianowicie: internatu liczącego do 200 wychowanków internatu liczącego ponad 200 wychowanków	350 zł, 450 zł,	2. Przez przeszerogowanie rozumieć należy zarówno ustalenie stawek uposażenia zasadniczego, jak i dodatku funkcyjnego z mocą od dnia 1 września 1960 r. Przeszerogowanie następuje na piśmie.	
- § 3. Dodatki funkcyjne dyrektorom zakładów poprawczych i kierownikom schronisk dla nieletnich przyznaje Dyrektor Departamentu Spraw Nieletnich.
- § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1960 r.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 14 grudnia 1960 r.

w sprawie zasad i trybu nieodpłatnego pobierania prób towarów przez organy Państwowej Inspekcji Handlowej.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej pobierają nieodpłatnie do badań próby towarów znajdujących się w przedsiębiorstwach wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39) oraz towarów przewożonych do przedsiębiorstw wymienionych w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) ustawy.

2. Próby towarów pobiera się w szczególności:

- 1) w wytwórniach, magazynach, składach i innych pomieszczeniach, w których są wytwarzane, przetwarzane lub przechowywane towary,
- 2) w miejscach sprzedaży artykułów spożywczych i przemysłowych,
- 3) w zakładach gastronomicznych, jak restauracje, bary, kawiarnie itp.

§ 2. 1. Próby towarów powinny być pobierane w ilości i w sposób określony w normach państwowych, resortowych, zakładowych lub warunkach technicznych bądź w przepisach dotyczących odbioru jakościowego towaru, bądź w sposób określony w umowie o dostawę towaru, a w razie ich braku — w sposób zwyczajowo przyjęty i w ilościach niezbędnych dla przeprowadzenia badań.

2. Pobranie prób towarów trwałego użytku o złożonej technologii produkcji odbywa się na podstawie decyzji Głównego lub wojewódzkiego inspektora Państwowej Inspekcji Handlowej.

3. W jednostkach gospodarki nie uspołecznionej próby towarów pobiera się w sposób ustalony dla pobierania prób w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 3. 1. Próby towarów pobierają inspektorzy Państwowej Inspekcji Handlowej w razie podejrzeń co do złej jakości towarów, nieprawidłowej ich deklaracji lub oznaczeń bądź na specjalne zlecenie organów Państwowej Inspekcji Handlowej.

2. Próby towarów mogą być pobierane również przez rzeczoznawców, jeżeli posiadają oni pisemne zlecenie na wykonanie tej czynności, wydane na podstawie § 9 ust. 5 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1959 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 38, poz. 238).

3. Z czynności pobrania próby sporządza się protokół w 3 egzemplarzach, z których dwa egzemplarze pozostawia się w jednostce, w której pobrano próbę. Protokół stanowi równocześnie pokwitowanie pobrania próby.

4. Blankiety protokołów pobrania próby są drukami ścisłego zarachowania.

§ 4. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej obowiązane są zwracać pobrane próby towarów trwałego użytku w terminie 7 dni od daty zakończenia postępowania związanego z badaniem — jeżeli towar po przeprowadzeniu badań nie stracił wartości handlowej lub gdy doprowadzenie towaru do odpowiedniej wartości handlowej jest możliwe i opłacalne dla jednostki, z której pobrana została próba towaru.

2. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej obowiązane są sporządzić protokół zniszczenia pobranej próby towaru trwałego użytku, jeżeli pobrany w próbce towar po przeprowadzeniu badań stracił całkowicie wartość handlową lub gdy doprowadzenie go do odpowiedniej wartości handlowej nie jest możliwe i opłacalne dla jednostki, z której pobrano próbę.

3. W razie przeprowadzania badań na zlecenie Państwowej Inspekcji Handlowej w jednostkach nie będących jej organami podstawą sporządzenia protokołu zniszczenia próby stanowi dokument wydany przez jednostkę dokonującą badań, świadczący o zniszczeniu próby.

4. Na zwrócone w trybie ust. 1 próby towarów wystawia się pokwitowanie jak na przyjęcie towaru.

5. Kopię protokołu zniszczenia próby przysyła się do jednostki, w której próbę pobrano.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz